

on og måldata, og vi mener også, den er meget klart formuleret med tekster til inspektionsdelen, målestationerne og også omkring selve udvekslingen af dataindsamlingen. Og vi tager det som en helt naturlig ting, at Danmark også medvirker ved oprettelsen af målestationer med de to på Grønland, hvor vi selvfølgelig også deltager procentuelt i betalingen af det.

Vi er meget positive over for det fremsatte forslag.

Jens Hald Madsen (V):

Det bliver meget kort:

Da vores ordfører ikke kunne være til stede, skal jeg sige, at Venstre kan støtte denne ratifikation af FN's traktat om et atomfattende forbud mod atomprøvesprængninger.

Jens Jørgensen (KF):

På samme måde som de to foregående ordførere skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne meddele, at vi tilslutter os forslaget til folketingsbeslutning. Intentionerne i det er beskrevet nøje i bemærkningerne til forslaget, og den meget grundige traktatbeskrivelse med artikler, med elementer, mener vi er en garanti for, at man er på rette vej.

Det fremgår også af bemærkningerne, at det godt kan tage lidt tid, det kan godt tage år, før det effektueres, men vi har de bedste forhåbninger på baggrund af de årelange forhandlinger, nedrustningskonferencen i Genève og efterfølgende, da man forhandlede det i FN på generalforsamlingen i 1996. Vi tilslutter os og håber, at det får effekt.

Villy Søvnald (SF):

Det er angivet i traktatens præambel, at formålet er følgende:

»... at reducere atomvåben globalt med afskaffelse af disse våben samt almindelig og fuldstændig nedrustning under streng og effektiv international kontrol som endemål.«

Jeg siger det her, fordi det i virkeligheden er en ganske, ganske vidtgående og ganske ambitiøs traktat, og det vil vi fra SF's side hilse med meget stor tilfredshed.

Den er kommet i stand efter 40 års forhandlinger om et forbud imod atomprøvesprængninger. Disse forhandlinger har fundet sted under nedrustningskonferencen i Genève, nemlig USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig, deres tilslutning til traktaten, men på grund af indisk modstand var det ikke muligt

at opnå enighed på nedrustningskonferencen. Derfor blev forslagene, i øvrigt på australsk initiativ, viderebragt og vedtaget på FN's generalforsamling den 10. september 1996. 158 lande stemte for, herunder Danmark, 3 imod, Indien, Libyen og Bhutan, mens 5 lande undlod at stemme.

Vi er også meget tilfredse med i SF, at der oprettes en organisation under nedrustningskonferencen i Wien, der har som opgave at sikre efterlevelsen af traktatbestemmelserne og skabe et forum for samråd og samarbejde mellem deltagerstaterne.

Skulle vi pege på svaghederne i traktaten, kan vi i hvert fald se to, måske tre. Den ene er, at ikke alle landene stemmer for. Det er ikke nogen bebrejdelse mod det danske udenrigsministerium, den danske regering, men det er klart, at det er vigtigt at forsøge at få så mange lande med som muligt.

Vi har et punkt, vi er usikre på i SF, og det er, om denne traktat umuliggør det, man kunne kalde sofistikerede, højteknologiske prøvesprængninger som dem, USA gennemførte i Nevadaørkenen for ca. halvandet år siden. Det vil vi være optaget af under udvalgsarbejdet, for vi mener, det er vigtigt også teknisk at sikre, at der ikke er nogen smuthuller, om man så må sige, hvor teknologisk meget udviklede lande reelt vil være i stand til at gennemføre forsøg.

Det sidste, vi vil være optaget af, er, at traktaten træder i kraft ca. 180 dage efter, at 44 i traktaten nævnte lande har ratificeret. Og blandt de 44 lande er der, så vidt vi kan læse, ingen, der har stemt imod eller undladt at stemme. Det vil sige, at alle de 44 lande, der er nævnt, er lande, som er positive over for traktatens gennemførelse, og det giver vel også håb om, at det vil kunne lade sig gøre. Det havde straks været vanskeligere, specielt hvis lande, der var imod, men også hvis lande, der havde undladt at stemme, kunne afgøre traktatens skæbne. Sådan er det ikke.

Hvis traktaten ikke er trådt i kraft efter tre år, indkaldes der til ny konference af et flertal af underskriverne; det synes vi også er en klog beslutning.

Så alt i alt synes vi også, det er en god dag. Vi synes, det er en meget vidtrækkende traktat, og vi vil lægge vægt på, at der hermed er en forpligtelse ikke alene i forhold til nedrustning på atomvåbenområdet og atomprøvesprængningsområdet, men at der faktisk også er som endemål en almindelig og fuldstændig nedrustning